

أَفْرَأُ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ ﴿١﴾ خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ ﴿٢﴾
أَفْرَأُ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ ﴿٣﴾ الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ ﴿٤﴾
عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ ﴿٥﴾

Aziz Müminler!

Kur’ân-ı Kerim henüz nazil olmamıştı. Mekke’nin bitmez tükenmez kötülükleri, Peygamberimiz (s.a.s)’i oldukça yoruyordu. Müşriklerin tevhidle bağdaşmayan inanç ve adetleri onu bir hayli üzüyordu. Böylesi bir ortamda Efendimize Hira’da ibadet ve tefekkür sevdirilmişti. Bir gün yine Hirâ’dayken ona vahiy meleği geldi ve “Oku!” dedi. Allah Resûlü, “Ne okuyayım?” diye sordu. Bunun üzerine Cebrâil (a.s), Peygamberimize Alak Suresi’nin şu ilk beş âyetini bildirdi: “**Yaratan Rabbinin adıyla oku. O, insanı alaktan yarattı. Oku! Senin Rabbin, sonsuz kerem sahibidir. Kalemle yazmayı öğreten O’dur. İnsana bilmediğini öğreten O’dur.**” 1

Kıymetli Kardeşlerim!

İnsanlığın ufku aydınlatan İslam medeniyeti, işte bu “Oku” emriyle başlamıştır. Kerim Kitabımızın bu ilk âyetlerinde Yüce Rabbimiz, insanlığa iki büyük nimetini haber vermiştir. Biri, Rabbimizin bizlere kalemle yazmayı öğretmesidir. Diğeri de bilmediklerimizi öğretmesi, bizleri cehaletin karanlık ve bataklığından kurtarmasıdır.

Kardeşlerim!

Bizim medeniyetimizde ilim, öncelikle kendimizi ve Rabbimizi bilmektir. İlim, eşyanın hakikatini, varlığın gaye ve hikmetini anlamaya çalışmaktır. İlim, sorumluluk ve görevlerimizin farkında olmaktır.

Kur’an-ı Kerim, bizlere “Oku” emriyle hitap ederken herhangi bir ayırım gözetmemiştir. Kitabın âyetlerini ve kâinatın âyetlerini birlikte okumamızı emretmiştir. Allah’ın kitabını okumamızı istediği gibi fizik, kimya, matematik,

biyoloji gibi kâinattaki ilahi kanunları da okumamızı istemiştir.

Kardeşlerim!

Bizim geleneğimizde evlatlarımızın hayatı, hakikati, kendi değerlerini öğrendikleri üç büyük müessese vardır. Bunlar, aile, okul ve camidir. Çocuklarımız, gençlerimiz, benlik ve kişiliklerini, hayata bakışlarını daha çok evde, ailede kazanırlar. Bilgi, bilinç ve kültürlerini okulda elde ederler. Kimlik ve aidiyet duygularını, manevi kazanımlarını da daha ziyade camide pekiştirirler. Tarihimizde ailelerimiz, insanlığa örnek nice şahsiyetler yetiştirmiştir.

Kıymetli Kardeşlerim!

Evlatlarınızın ilk öğretmeni sizler oldunuz. Sizlere düşen, evinizin de bir ilim yuvası olduğunu asla unutmamaktır. Yavrularınızın okulda öğretmenleriyle, Camide Hocasıyla daima irtibat halinde olmanız gerekmektedir. “**Hiçbir anne baba, çocuğuna güzel terbiyeden daha kıymetli bir miras bırakmamıştır.**”² hadisi gereği evlatlarınızın istikbali kadar, onların iyi ve faydalı birer insan olarak yetişmeleri için de gayret göstermektir. Bunun bir yolu olarak Kitabın âyetleriyle kâinatın âyetlerini ve Peygamberimizin Hayatını öğrenmektir.

Aziz Kardeşlerim!

Yüce Rabbimiz, öğrenciler ve annebabalar olarak bizleri sorumluluğunun bilincinde olanlardan eylesin. Rabbimiz, öğrettikleriyle bizleri faydalandırsın. Bizlere fayda verecek ilmi öğretsin. İlimimizi ve kavrayışımızı artırsın. Bizleri salihlerin zümresine ilhak eylesin.

1 Alak, 96/1-5; Buhârî, Bed’ü’l-vahy, 1.

2 Tirmizî, Birr, 33; İbn Hanbel, IV, 77.